

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 22. Qui peccant, fidentes se pœnitentiam acturos, pereunt, sicut illi qui cum schedula gratiæ suas vendunt posseßiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

omnis expertus iudicij, serpenti fidem adhibes dicenti: *Ne qua tuam morte morieris, in peccatis, tempus supererit quo confitearis, quo penitentiam agas, & a reatibus omnibus liber absoluaris?* Et non credis Deo tibi dicenti, comminanti, assenti: *In quocumque die comideris ex eo, morte morieris; morieris in peccato vestro?* Iustum est, ut hoc Deus grauet ferat, eo quod plus ferenti credas infernali, quam sibi: *his qui credunt iniquitati sua & indignatio.*

§. 22. *Qui peccant, fidentes se penitentiam acturos, pereunt, sicut illi qui cum scheda gratia suas vendunt possessiones.*

47 **H**ic optime quatit quadam Spiritus S. sententia, quae si quidam bene declaret causam ruinae aliquorum in bonis temporalibus, melius adhuc illam meliorum manifestat in spiritualibus: *Repromisso nequissima multos perdidit dirigentes, & commisit illos, quasi fluctus maris.* Loquitur ex aliquorum sententia de eo quod quotidie in mundo contingit. De illis qui fideiussores se praebent, pro alijs solvere promittunt, illos reddunt securos: indicat autem quod fideiussio, quod alius textus habet, *fideiussio nequissima*, res sit maximi detrimenti, hoc enim signat vox, *nequissima*, ac multos perdidit, qui de prospero successu suis in negotijs latabantur; Hoc est, *multos perdidit dirigentes*: eo modo quo fluctus decumanus nauim percellit, quae secundo vento mare sulcabat, illam diffrigit, diacemat, & tandem vndis absorbet perituram. Congrua comparatio, quae dilucide explicet quotidianam experientiam, multos quippe dolens diuites, qui indies opes opibus cumulabant, deperditos fore cessisse ob fideiussiones, & confictos repromissionibus vt submersos perisse. Veneror hanc expositionem, eximia vero illa est Angelici nostri Doctoris: & illam sic possumus decernere, quod Spiritus S. etiam loquatur de multis, qui bona sua diuendunt, cum repromissione, quam illis spondet emptor, quod illi ea restituet semper & quando ea valuerint denud emere; hunc contractum dicimus cum scheda gratia restituendi. Haec repromissio fraudulenta & nequissima, testatur Spiritus S. multos perdidit. Moritur vir diues, relinquit filio multas & opulentas possessiones, census, redditusque copiosos, ille vt nouus, & cui paruo constant illa bona, illa liberaliter imo prodige dilapidat, modo diuendit vnam villam, eras tale callitum, alio sic tales

Opus. de
erudis.
Princ. 15.
cap. 8.

redditus, arma talia. Si ei obijcis: quia ratione te omnibus his censibus denudas spoliisque miser, Similia quae tanto patri tuo confiterentur? Respondet dicens, quod illa non vendat in perpetuum, sed cum scheda gratia, & secus promissione, quod illa venditor restituet, quocumque illa voluerit demuo coemere, & stultus, sicut nescit, quid conflet lucrati regnum, ita non attendit, quod quanto diutius distulerit, tanto illi erit difficilius, recuperare quod vendiderat: quia, iudicij eius proventus opesque decrescunt, & quo plura imprudens prodigerit, erit illi minus possibile necessarium colligere summam, qua vendita recuperet. O quot lugemus, huic nixos securitati ac scheda gratia, in temporalibus exinanitos in carceribus vitam miserè finisse. Et quanto plures quoad animam pereunt, & in peccatis moriuntur hac securitate male secuti, sperantes vendita se posse recuperare: *Repromisso nequissima multos perdidit, &c.*

Axioma est Spiritus S. quod qui peccat, animam suam, istam vendat possessionem pretiosam. O quam caro patri tuo Deo conficit: quid pro ea expendit? dedit non aurum, non argentum, sed venarum suarum omnium cordisque sanguinem pretiosum. *Empti estis pretio magno. Non coram hominibus, sed coram Deo. Sed pretio sanguinis quasi agni immaculati, &c.* Illam vendis: *Ecce in iniquitatibus vestris vendidisti eam: aut Dominus. Si peccatorem sceleris arguas, cur tam pariter tam nefandam: cur distrahat animam suam, potentias suas, suum intellectum, suam voluntatem diabolo? Respondet, quod eam non vendat absolute quoad futurum, sed cum promissio, quod illam possit recuperare, ac de eius potestate liberare, quoties voluerit, manet etenim illi liberum arbitrium, & operibus penitentiae valebit vendita restituta: haec est illa repromissio, qua sicut in omne praecipit ruit scelus, animamque condemat. Et quare non prudens attendis, quod quoties sic animam tuam vendidisti, vendidisti autem tuo infortunio saepe sepius, nunquam apte poteris opes ad id necessarias congregare, qui nec opera noueris vera parage et penitentiae, nec vt decet strictis te exercere ieiunijs? Et quare non attendis, non modica bona esse necessaria, vt vendita recuperes, sed firmos actus contritionis, cordis lacrymas, firma intractaque proposita correctionis, delectationis intentum, obsequium tam piuum Dominum actibus fidei inelle etiam exerceri, voluntatem autem actibus delectationis peccati, Deique amoris super omnia, quae curata etiam modo animi sanus es & tibi composuit*

fontardua, pro vt illud offendit, quod ea ita re-
fugias: quid acturus es, dum te febris infectat
ardentissima, dolor te capitis conturbat, exan-
thema iudicium eripit, infirmitas te lecto deri-
net imbecillem, vt ne corporis quidem oculos
valeas aperire? dic mihi (amabo) qua ratione
poteris, in vno temporis instanti doloribus, mor-
bique contritus, in vltimo vitæ tuæ conflictu
omnia ad manum habere ad veram requisita pen-
nitentiam, tu, tu inquam, qui iustam nunquam
facere potuisti penitentiam nec vt decet, ieiun-
tiali, corpus castigasti, inordinatum refrastisti
appetitum? *Qua in iuuentute tua non congrega-
stis, quomodo in senectute tua inuenies? Quartus*
Spiritus S. Cave tibi: sepe quippe peccatum
intrat, cum fidei iustione, quod itarum egredie-
tur, ac postmodum, nec post plures annos ani-
mam derelinquet.

Zulu. 15.

48

Gen. 25.

414.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

40.

Gen. 25.

effectum sortiturum. Sibi blandiebatur, quod
Isaac pater illi in omnibus bene velle: quia ex
veratione sua mater illum recreabat, lauteque
excipiebat, & qua hora pater daturus esset ius
primogenituræ, ipse se vt maior natu offerret,
cui ex iustitia debebatur, & alijs argumentis,
quibus pater moueretur, sibi concedere primo-
genituram. Licet autem contractum iuramentum
confirmasset, opinatus est, quod suo tempore
posset omnia reuocare. Adest hora inopinata,
quinimo quando ipse sic omnia disponebat, vt
patris obtineret benedictionem, accurrat Iacob,
eam præcipit, manet Esau orbatus hereditate.
Fleuit eiulatu magno, vt vidit ereptam sibi à fra-
tre benedictionem, credens eam lacrymis suis à
patre sibi concedendam, at ille: sero nimis ac-
cessisti fili mi, locus non est tibi, quod optas,
largiendi. Hic illud D. Pauli impletur: Non in-
ueni locum penitentiae, quoniam cum lacrymis
inquisisset eam. Lacrymas fudit, sed in aëre, per-
iuruit, sed sine fructu, quocirca paterna perijt
benedictione fraudatus. Iustum Dei iudicium,
vt qui ea nixus fiducia peccat, quod de peccato
penitens resurget, quotiescunq; voluerit, nec
locum, nec tempus inueniat penitentiae.

II.
Cur E-
sau di-
citur
prophas
105.

Heb. 12.
17.

Gen. 45.
6.

III.
Allego-
ria.

Heb. 3.
13.

Duodecim Patriarchæ filij Iacob, morati in
terra Chanaan descenderunt in Egyptum, ea in-
tentione, vt ibidem reliquis paucis annis famis
morarentur; decreuit Deus famis septennium,
duo elapsi erant anni, quinque supererant ventu-
ri. At illis Ioseph: Eia agite fratres charissi-
mi: Ascendite: Ego. Biennium est quod cepit fa-
mes esse in terra, & adhuc quinque anni restant,
quibus nec arari poterit, nec meti. Ea intentione,
eoque consilio intrarunt in Egyptum, vt ibidem
quinquennio tantum habitarent, at toto suæ vitæ
tempore remanserunt, imò & nepotes eorum
quadringentis annis, deinde vt de ea egredierentur,
ac in Chanaan reuorterentur, necesse fuit
Deum ipsum descendere, ipsum rem cordi cape-
re, ipsum suam ostendere omnipotentiam, & mul-
to conlultit tempore, multis plagis, multis ver-
beribus, & milleis hominibus ijs qui matris ru-
bi fluctibus interierunt. Vide, qua ratione in-
tres in peccatum: caue, licet enim tibi videat-
ur, quod in eo tantum hærebis quo tempore fa-
mes, aut sitis passionis, quæ irgeris, perfererat,
& deinde meduaberis egressum, fieri potest, vt
itarallicem, sedemque in eo hylas, vt in eo per-
ditus mortaris, dicaturque: In peccato vestro mo-
rieris.

Hoc credo nobis tanto voluit Apostolis fer-
uore, verborumque energia persuadere: vbi Iu-
dæorum

N

Hieron. Bapt. de Lancia Tom. II.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

29 dixerunt ponderat reprobatorem, cuius David
 30 præclarissimis verbis explanauit rationem, ni-
 31 mum, quod non continuo Dei uocibus obedi-
 32 runt, quin potius desides, suis adherentes appe-
 33 titibus, voluptatibusque seruientes illas neglexe-
 34 runt: ex quo tanto Deus furor exardebat, ut
 35 uedum eos à se repelleret, sed & iuraret: num-
 36 quam admittendos; numquam in requiem glo-
 37 riamque suam intraturos? *Propter quod in sensu*
 38 *sus generationi huic, &c. Quibus iram in ira*
 39 *mea, si introibunt in requiem meam.* Notat D.
 40 Paul. Quod his uerbis David se ad nos conuer-
 41 tat, nosque hortetur, ut ahepo periculo sumus sa-
 42 pientiores manusque nostras. lauemus in sangui-
 43 ne peccatoris: *Hodie si uocem eius audieritis, no-*
 44 *lite obdurare corda uestra.* Charissimi num hæc
 45 uerba percipitis? ait D. Paul. Nota uerbum illud
 46 *Hodie*: si te hodie Deus uocet, te roget, te mo-
 47 neat intus in anima, per interiorum inspiratio-
 48 nem, uel foris per uocem prædicatoris; ne cot-
 49 tum obdures: quanto enim magis hæres, dia-
 50 blius differis, tanto magis obduratur. *Uidete, &c.*
 51 *ut non obduretur quis ex uobis fallacia peccati:*
 52 ipsum enim peccatum te quotidie fallat ac illu-
 53 det, uide quam congruè loquatur. Quid esse co-
 54 gitas, quod tibi tunc suggerit appetitus, de quo
 55 procedit omne peccatum? Quomodo? satis su-
 56 perest temporis, hodie mundus non finietur, quid
 57 festinas? An non adueniet tempus Quadagesi-
 58 mæ? hebdomada Passionis? An non tibi corpus
 59 uiribus integrum ut cras eius agas penitentiam,
 60 quo hodie delectaris? O charissime, circumspece
 61 tibi, fallit te peccatum, & hac temporis dilatio-
 62 ne in corde tuo firmius radicatur, quo magis ac
 63 magis obduratur, sicut lutum, quanto magis ig-
 64 nis calori exponitur, tanto magis indurefcit, mo-
 65 ne tem auscultat Dauidem: *Hodie si uocem eius*
 66 *audieritis, aduertimini per singulos dies, donec ho-*
 67 *die cognoueritis eum.* Ne crastinum expectes, ho-
 68 diernus dies, tuus est, & h tibi crastinum polli-
 69 ceatis, forte, tuo deplorando infortunio, ita gra-
 70 uiter te Deus sentiet à te iniuria: um ut tibi præ-
 71 cludat misericordie ianuam, & exigente iustitie
 72 rigore te abripiat, statuatque, nullum tibi crasti-
 73 num elucescere, aut in tantum tibi cor obdu-
 74 tur, ut nullo modo mollescat, repentina morte
 75 præoccuperis dicaturque de te: *In peccatis uestris*
 76 *moristini.*

Heb. 3.

§. 23. Prænantari potest, quod in peccato mori-
 rietur, qui sicut ille in eo perseuerat & est
 ut argentum Hieremia uel arbor. D. Ber-
 nardi.

C Oncedamus hoc uerum esse, quod qui
 peccatum mortale committit, iuste timere
 possit, mori in illo: uerumtamen hoc non passim
 de omnibus prænantandum peccatoribus, nec de
 omnibus spes salutis abijcienda, ut docet D. Gregor.
 sed non nisi, qui pares fuerint similesque
 Pharisæis, contra que Christus admittabat sen-
 tentiam. In peccato uestro moriemini, suadet quip-
 pe ratio, ut qui illis similes fuerint in culpa, sint
 & in pena, eorumque sit æquale mortis decre-
 tum, quorum causa est æqualis. Porro erant hi
 tam peruersæ peccatores qualitate: ut illorum
 uisceribus ita iradicatum esset peccatum, ut illis
 non prodesset Christi prædicatio, quam audiebant,
 nec miracula quæ uidebant, nec promissâ
 quibus eos alliciebat, nec minæ quas illis prædi-
 cabat, obliqui peccatores, pertinaces, quales ante
 Dominus per Prophetam Amos declarauerat.
 Cognouimus multas iniquitates uestras, & foris pec-
 cata uestra: crimina ære duriora, quæ nullis per-
 fringat, ac comminuat, & per Hierem. Dura sa-
 luti peccata tua: Scelera dura, quæ malorum
 actibus non cedant, id est diuina non com-
 minuant terribilitate: nec Dei misericordie
 fomentis emolliantur. Illis prænantat: In pec-
 cato uestro moriemini: Idem tibi dico porcella
 Acamiani multorum amorem concubinator: ti-
 bi quoque fenerator, qui pretioso pauperum san-
 guine dives turgescis, tibi quoque petenda: vl-
 tionis feruentissime, qui odium, quo flagras in
 proximum ob illatam iniuriam geris cordi tuo
 connaturale, peccatores lapidei, quos nec po-
 tentissime uoces commouerunt, quibus Deus
 toties ad animæ uestræ ianuam est intus uocife-
 ratus, nec à foris clamores ualidi ad aures ue-
 stras, prædicatorum, sed nec æternæ gloriæ
 iterata euerunt promissiones ac repromissiones,
 nec ignis æterni, ac damnatorum horrenda ter-
 rificamenta flexerunt: anno præterito mali,
 præfenti peiores, peccatores in principio Quadra-
 gesimæ, in Paschate peccatores; iuuenes pec-
 catores, senes peccatores: Inter illos numeratis
 ait D. Gregor. leco cit. Quos Spiritus S. ex ore
 sapientis stultos indigitar: *Si conuerteris stultum*
in pilo quasi pisanus, feriente desuper pilo, non
auferetur ab eo stultitia eius. Tales iam Deus re-
 pulit.